

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/5/2024
Identifikačné číslo spisu:	7716215970
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7716215970.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Lenky Praženkovej, v exekučnej veci oprávneného Peter Gabrik - PG STAVEBNÉ PRÁCE, so sídlom Kukorelliho 60, Humenné, IČO: 40 123 812, zastúpeného AK - JUDr. Vladimír Šatník s.r.o., so sídlom Mierová 64/2, Humenné, IČO: 55 501 613, proti povinnému Spoločenstvo vlastníkov bytov VEŽIAK, so sídlom Nad Laborcom 1768/2, Michalovce, IČO: 35 548 070, zastúpenému advokátkou Mgr. Miroslavou Pyšniakovou, so sídlom ul. M. Gorkého 1, Michalovce, IČO: 42 246 261, o vymoženie 50 560,15 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 16Er/683/2016, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6CoEk/42/2023-217 z 02. mája 2024, takto

rozhodol:

I. Dovolanie povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6CoEk/42/2023-217 z 02. mája 2024 o d m i e t a .

II. Oprávnenému nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 6CoEk/42/2023-217 z 02. mája 2024 potvrdil uznesenie Okresného súdu Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“) sp. zn. 16Er/683/2016 z 01. decembra 2021, ktorým súd prvej inštancie nepovolil povinnému návrh na odklad exekúcie a zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Odvolací súd k námietkam povinného uviedol, že sa stotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď konštatoval, že exekučný titul v čase začatia exekúcie (nie exekučného konania) bol právoplatný a vykonateľný, pričom opačný výklad by znamenal prílišný formalizmus, ktorý bol pri výklade právnych noriem v rozhodovacej praxi ústavného súdu opakovane odmietnutý ako neakceptovateľný.

2. Proti vyššie uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, v ktorom navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenia súdov nižších inštancií a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Prípustnosť dovolania povinný odôvodnil poukazom na § 420 písm. f) zákona č. 160/2015

Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal povinný včas, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie povinného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

4. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

5. Podľa § 200 veta prvá zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

7. Vyššie uvedené ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku je od uvedeného dňa okamžite aplikovateľné v prípade kumulatívneho splnenia dvoch podmienok:

a) rozhodnutie, proti ktorému dovolanie smeruje, bolo vydané po uvedenom dni a b) dovolanie bolo podané po uvedenom dni. Uvedený právny záver považuje Ústavný súd Slovenskej republiky za ústavne udržateľný (I. ÚS 74/2019).

8. Podľa prechodného ustanovenia § 243h ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku k úpravám účinným od 1. apríla 2017, ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Dovolací súd však zdôrazňuje, že vo vzťahu k opravným konaniam (teda aj k dovolaciemu konaniu), zákon vo svojich ustanoveniach neobsahuje žiadne pravidlo, a preto je potrebné vychádzať z princípu okamžitej aplikability procesných noriem, a teda zo znenia ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 (rovnako aj 1ECdo/14/2018, 2ECdo/24/2018, 3ECdo/26/2017, 4ECdo/23/2017, 5ECdo/10/2017, 6ECdo/16/2018, 7ECdo/3/2017, 8ECdo/17/2017, 1Oboer/2/2019, 2Oboer/3/2018, 3Oboer/18/2018, 4Oboer/37/2017, 5Oboer/25/2018, I. ÚS 259/2018, II. ÚS 185/2018 a III. ÚS 276/2018).

9. Podľa § 447 písm. c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. Dovolanie povinného smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu vydanému v exekučnom konaní po 1. apríli 2017, proti ktorému dovolanie ex lege nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku), preto ho dovolací súd odmietol podľa § 447 písm. c) CSP vo väzbe na § 200 Exekučného poriadku.

11. V prípade odmietnutia dovolania pre jeho neprípustnosť dovolací súd rozhodnutie o trovách konania nemusí odôvodňovať (§ 451 ods. 3 CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.